

N. J. Larsen: Naar den ærede Ordfører bebrejdede mig, at jeg mere havde angrebet ham og hans Medforespørgere end støttet dem, tillader jeg mig at sige, at denoc Udtalelse ikke stemmer med Virkeligheden. Jeg har jo anerkendt de to ærede Forespørgere som varme Venner af Retsreformen, men det kan da ikke kaldes for et Angreb paa dem. Jeg har endvidere takket dem for deres Forespørgsel, og jeg har erklæret at ville stemme for deres Dagsorden; jeg har paaskønnet, at de have villet bidrage til Sagens hurtige Fremme, hvorledes kan det siges at være et Angreb paa dem? Jeg har tilladt mig at minde om, hvordan Situationen var, da jeg for 8 Aar siden fremsatte det Forslag her i Tinget, hvis Resultat blev Proceskommissionens Nedsættelse. Jeg har udtalt min Glæde over, at de slemme Spaadomme, som lode i Anledning af mit Forslag, der sagdes at være et højst fordægtigt Skridt, som vilde føre godtroende Medlemmer af Tinget paa Afveje, nu vitterlig for alle ere blevne til Skamme. Men intet af alt dette kan dog med Rette betegnes som et Angreb paa de ærede Forespørgere.

Den ærede Ordfører udtalte, at jeg, nogle Aar forinden jeg i 1891 fremsatte mit Forslag havde gjort mit til at forhindre, at der fremkom en Opfordring fra Folketinget til Justitsministeren om paa ny at fremlægge Retsreformen. Den ærede Ordfører har — det forudsætter jeg — gennemlæst Forhandlingerne i 1891 og vil da ogsaa vide, at jeg den Gang gjorde, som jeg tror, fyldestgørende Rede for, hvad Grunden havde været til den nævnte Holdning. Jeg hører nemlig til dem, der mene, at man ikke bør foretage Skridt paa Tidspunkter, hvor det er givet, at det vil blive ørkesløse Skridt. Jeg vilde vente med Opfordringen til Justitsministeren, indtil man havde Føje til at antage, at den kunde føre til noget. — Naar den ærede Ordfører saa stærkt gjorde gældende, at der i 1891 ikke fra nogen Side her i Tinget viste sig Mangel paa Vilje til at fremme Retsreformen, tror jeg, at han siger mere, end han er i Stand til at begrunde. Netop de Forhandlinger, der bleve førte den Gang, viste jo klart nok — sikkert til flere Medlemmers store Forbavselse — at der virkelig i dette Ting den Gang sad Medlemmer, der havde den mindst mulige Interesse for den Omdannelse af vor Retspleje, som Grundloven paabyder, og særlig for Indførelsen af Nævninger. Men lad nu Fortiden være, hvad den er — det er mig

en sand Glæde, at den ærede Ordfører og jeg ere enige om, at Forholdet nu er et saadant, at vi alle kunne deltage i en Opfordring til Regeringen om at forelægge Retsreformen for os.

Det blev af den ærede Ordfører fremhævet, at Proceskommissionen havde taget særligt Hensyn til et af afdøde Tauber under Forhandlingen i 1891 stillet Forslag angaaende Nævningernes Sammensætning. Jeg tør maaske ogsaa her oplyse, at, hvad dette Spørgsmaal angaar, havde jeg adskillig Tid forinden Taubers Forslag fremkom, offentligt udtalt, at med Hensyn til Sammensætningen af Nævningerne maatte man bort fra den tidligere Kommissions Forslag og gaa til et mere folkeligt Grundlag. Jeg udtalte det samme i 1891, og naar den sidste Proceskommissions Forslag paa dette Punkt gaar i en Retning, som tiltaler de ærede Forespørgere, tør jeg tilegne mig noget af Æren derfor.

Endnu blot denne mere almindelige Bemærkning til den ærede Ordfører: Naar vi ere enige om, hvad der bør gøres, og naar vi med lige stor Varme interessere os for vor Retsplejes Omordning, saa tror jeg, at vi helst maa lade Fortiden hvile. Jeg har kun ønsket at konstatere, at naar man for 8 Aar siden saa stærkt mistænkeliggjorde de Hensigter, jeg skulde have haft med mit Forslags Fremsættelse, have nu Tiden og Kendsgerningerne vist, at man har gjort mig Uret. Det erkendes nu, at det, der skete den Gang, var godt, idet man glæder sig over de tilvejebragte Resultater.

Alberti: Jeg ønsker blot at udtale, at det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) gik for vidt, naar han i sit første Foredrag udtalte, at man maatte gaa ud fra, at alle de, der stemme ja til den foreslaaede Dagsorden, dermed give til Kende, at de ere beredte til uden videre i sin Tid at modtage og stemme for det Forslag, der vil blive forelagt fra Regeringens Side, eller at de i alt Fald ville være rede til at stemme for det Resultat, som Proceskommissionen er kommen til. Jeg ønsker for mit Vedkommende at udtale — og jeg tror, at jeg derved rammer fleres Mening — at der i min Afstemning ikke maa ses andet eller mere, end at jeg finder det nuværende Rettergangssystem i Danmark aldeles ufyldstgørende og utilfredsstillende, at jeg ønsker det omordnet i Overensstemmelse med Grundlovens Krav, og at jeg ønsker at faa Sagen bragt videre frem paa sin Gænge, hvilket kun, i alt